

И когато я тури за пръв път въ устата на Ураганъ, възседна го и я дръпна, животното, като че изведнажъ побѣсна. То се изправяше на заднитѣ си крака, прѣхтеше съ ноздритѣ си и цѣло трепѣреше. Но отъ това остритѣ шипове се забиваха още повече въ устата му и отъ нея почваше да тече кървава пѣна. Безсърдечниятъ слуга дърпаше още по-силно юздата и шибаше съ камшика.

Конятъ потъна въ потъ, отъ него се дигаха цѣли облаци пара. Той треперѣше като отъ силна треска. Въ очитѣ му се виждаше голѣма тѣга. Свирепия ездачъ тържествуваше. Той смушка коня съ остритѣ шпори и го подкара изъ селото. Всички, които го срѣщаха, го осжждаха, гдето мѣчи животното. А той се надуваше и хвалѣше, че го е укротилъ като агне. Но скоро Ураганъ жестоко си отмъсти.

(Разказчето продължава).

Хр. Спасовски.

ПРОМѢНИТЪ НА ВРЕМЕТО МОГАТЪ ДА СЕ ПОЗНАЯТЪ ПО МРѢЖАТА НА ПАЯКА

Мрѣжата на паяка служи да хваща съ нея своята плячка,

Ако наблюдаваме мрѣжата на единъ паякъ, ще забелѣжимъ, че тя не стои въ едно положение. Обикновено паякътъ прикрѣпя мрѣжата си съ нѣколко жици о околнитѣ предмети и я спуска да виси. Въ това положение тя стои винаги, ако времето е хубаво и тихо.

Когато обаче ще завали дъждъ, или ще почне да духа вѣтъръ, паякътъ скъсва жицитѣ, на които е овесена мрѣжата и я прибира нагоре. Въ това положение тя остава до като трае лошото или вѣтровитото време. Ако забелѣжимъ, че мрѣжата на нѣкой паякъ почва да се спуска, трѣбва да сме сигурни, че ще настѣпи хубаво и тихо време. Колкото паяжината е спусната по-долу, толкова и времето ще бѣде продължително време по-хубаво.